

Michael P Farrell: COLLABORATIVE CIRCLES

- Friendship Dynamics & Creative Work, 2001, Chigago Press, Chigago

I Kirjalliset ryhmittymät ja luova työ

Kuuluisa kirjailijaryhmittymä oli esimerkiksi

INKLINGS ryhmä, johon kuului mm. J.R Tolkien ja C.S.Lewis , jotka kommentoidessaan toistensa tekstejä, kuvittelivat niitä muinaisiksi käsikirjoituksiksi.

Inkingsien ryhmään kehittyi omat rituaalit, keskusteluissa he jakoivat saman myyttisen vision ja kiistelivät siitä, jakoivat kristillisen näkemyksen ja esimerkiksi monet Sormusten herran ja Narnian tarinat kehittyivät näissä viikottaisissa keskusteluissa.

Luova kirjallinen ryhmä yhdistää ystävyysdynamiikan ja työryhmän.

- ystävät työskentelevät, keskustelevat ja jakavat yhteiset tavoitteet.
- kehittyessään ryhmä luo omat puhetapansa
- ennen pitkää jokaisella on tietty roolinsa ryhmässä.

Luova ryhmä muodostuu ystävyksistä, jotka jakavat yhteiset päämäärät, pitkien dialogien ja yhteistyön jälkeen. He jakavat yhteisen näkemyksen siitä millainen on hyvä teos, ja kuinka työskennellä, mitkä aiheet ovat työskentelyn arvoisia.

On tärkeä erottaa yhteistoimintaryhmä mestari/kisälli systeemistä. Mestari on usein jo tunnustusta saanut vanhempi henkilö, joka ohjaa kirjoittajaa alkuun.

.. tällaiseen suhteeseen kuuluu myös se, että kisällillä syntyy ambivalentteja tunteita suhteessa mentoriinsa ja kapinoi riippuvuuttaan vastaan.

Epävirallinen sosiaalistuminen luovassa ryhmässä

- yhdessä työskentelemällä kehitetään yhteinen tyyliä.

- Orientoidutaan ajankohtaisiin debatteihin, opitaan kirjallisuuskentän valtasuhteet, luodaan verkostot, opitaan kirjallisen kentän sosiaalinen rakenne.

TUNTEENSIIRTO

Ryhmän sisäiset suhteet ovat usein emotionaalisia perhesuhteita peilaavia transferensseja, jäsenet näkevät alitajuisesti toisensa veljinä ja sisarina. Mentori nähdään isä tai äitihahmona. Jne

... vapaa vuorovaikutus ryhmässä voi mahdollistaa näiden mielikuvien kehittelyn ja kypsymisen, Tunteensiirto voi estää toiminnan ryhmässä, mutta se voi olla luovuutta synnyttävä seikka.

Tunteensiirto, transferenssi, termi on Freudin kehittämä. Hän itse oli kolmen hengen ryhmässä, ja itseasiassa transferenssin dynamiikan ymmärtäminen perustui hänen itsenalyysiinsä (Erns Breuer ja Wilhelm Fleiss ryhmäläisiä) s13

Freudista he kolme olivat kehittelemässä potentiaalisesti samaa teoriaa.

KAPINA

Ryhmät kehittelevät usein oman toimintakulttuurin joka edistää luovuutta ja mielikuvitusta.

Siksi ne ovat usein provokatorisia suhteessa auktoriteetteihin. Tällöin toiminta on usein lähellä vandalismia, Duchamp keksi viikset Mona Liisalle, Dadaistisessa ryhmässään. 14

Bloomsbury ryhmä, jossa Virginia Woolf oli, teki 1910, ennen kuin kypsyi kirjallisen tyylin ym kannata... provokaation Brittien laivastoon. He ilmoittivat Brittien Ulkomaalaistoimistoon että Abyssinian keisari anoo audienssia laivaston amiraalilta. Kohta kuuden hengen ryhmä, Virginia Woolf prinsessan roolissa, onnistuivat tapaamaan ja huiputtamaan Amiraalia. ja visiitin jälkeen tapahtuma paljastettiin lehdistölle.15

RYHMÄ JA LUOVUUS

Perinteiset luovuuden teoriat käsittelevät luovuutta erillisenä ja yksilöllisenä, että luovuus on autonomisen yksilön autonomisuuden aluetta. 16

Huomiotta jää se mahdollisuus, että parhaat luovat työt ovat syntyneet ryhmässä. Kokemus oman subjektin laajenemisesta ja tilasta, jossa muut ovat samalla kertaa lumoutunut yleisö ja ideaali malli. ”Toinen” myötäeläjä, kannustava yleisö ja varoittava kuoro.

KIRJALLISTEN RYHMIEN VAIHEET

1. Muodostumisvaihe,

-ystävystytään laajemmassa sosiaalisessa verkostossa; opiskelun yhteydessä ym... jotkut verkostot ovat hyvin keskittyneitä. Toisaalta esimerkiksi Hollywoodissa (verkosto) käsikirjoittajien ryhmissä ei luovan ryhmän syntyminen ole helppoa. Kun muutama säveltäjä saa tehdä musiikin elokuvaan, freelancerit olivat riippuvaisia heistä, saadakseen mahdollisuuden näyttää kykynsä. Tällainen verkosto vahvistaa tiukkaa mestari-kisälli systeemiä, mutta ei näytä tukevan kollaboratiivisia ryhmiä. 18

Collaboratiivisia ryhmiä syntyy tilanteissa joissa mentoreiden suosio on vaikea saada, ja toisaalta ystävykset ovat jatkuvasti tekemisissä keskenään.

Ryhmän synnyttää usein ”portinvartija” joka tuntee useimmat jäsenet. Portinvartijan persoona, on tärkeä ryhmän muodostumisessa. Tämän jälkeen ryhmän jäsenet alkavat saada erilaisia rooleja, traditionaaliman ja villimmän rooleja kaikkien yhdistävien seikkojen ohella.

Vaikka useimmat collaboratiiviset ryhmät syntyvät jäsenten ollessa kaksi-kolmekymppisiä, niin psykologinen tilanne, uran vaihe ym. vaikuttavat. Eri vaiheissaan ihmiset ovat eri lailla alttiita ryhmälle.

Ryhmät syntyvät usein myös marginaaliin joutuneiden kesken, ja niiden joiden edistyminen on estynyt jollain tavalla. 19

Harvemmin ryhmät syntyvät nopeasti uraa luovien kesken, ne jotka saavat nopeasti tilaa kentällä ovat saavuttaneet usein jonkun vaikutusvaltaisen mentorin suosion.

Vaikka joskus mentoreita olisikin tarjolla, persoonalliset syyt saattavat vaikuttaa siihen että syntyy kirjallinen ryhmä 20

Epämuodolliset roolit, saavat vastapainokseen suhteellisen pysyviä käyttäytymismuotoja, joita odotetaan jäseniltä ja jotka voivat kokea joutuvansa yksipuoliseen rooliin. Toisaalta yhteen liittyessään he löytävät uusia yhteisiä alueita, 21

KAPINA AUKTORITEETTIA VASTAAN

Ryhmän alussa, ennen kuin ryhmäläisille kehittyy sellainen luottamus että he voivat kehittää syvempiä toiveitaan toisten kanssa, ennen kuin rajat jäsenten suhteet kehittyvät, ryhmä löytää usein yhteisen antipatian kohteita, aja auktoriteetteja joita vastustaa. He suosivat tarinoita noista auktoriteeteista, anekdootit toimivat ryhmän tarvitsemina legendoina. 21

KYSYMYSVAIHE: NEUVOTTELU UUSISTA TAVOITTEISTA

Visio eli sosiaalisesti rakentunut tavoitteiden ja faktojen kokonaisuus, joihin kaikki uskovat. Taiteilijoille se on usein yhteinen tyyli, poetiikka, tekemisen tavat.

Kysymysvaiheen epäviralliset roolit: Rajanvetäjän rooli muodostuu tärkeäksi, koska ryhmän kannalta toiset menevät ”liian pitkälle” kapinassaan ja uudistusvimmassaan, ja toiset taas ”jäävät liian taakse”. Rajanvetäjä on rakentamassa konsensusta näiden pyrkimysten välille.

PARIYHTEISTYÖ

Kun kirjallisessa ryhmittymässä persoonallinen osuus syvenee, syntyy pareja, jotka työskentelevät muita kiinteämmin keskenään. Nuo parit ovat koalitioita ryhmän sisällä. Luovan työn suurimmat edistykset tapahtuvat pareissa. Siellä tapahtuvat keskeiset löytämisen ja yhteistyön hetket.

Tämä johtuu siitä, että pareittain kukin pystyy vahvistamaan fantasioitaan, muuntamaan jotain hyvin yksilöllistä todelliseksi, toiseen peilaten. Kun ystävykset ovat niin avoimia toisilleen että he voivat jakaa viltimmät ja hulluimmat ideansa, syntyy jotain uutta.

Näinä hetkinä ideat syntyvät dialogissa, jossa ideat eivät kuulu erityisesti kenellekään.

He jakavat aineistonsa, kuin kaksi ”tietokonetta kytkettäisiin yhteen”.

Avautuessaan toisilleen he jakavat yleiseen kirjalliseen makuun nähden oudot ja ajatukset. Mutta ennen kuin ystävät ovat valmiit tällaiseen heidän on tutkittava toisiaan ja kehitettävä syvä luottamus.

Kysymysvaiheessa ryhmäläiset tapaavat pareittain ja ryhmässä. Kun pari tukee ja kannustaa toisiaan, niin ryhmä voi olla kriittisempi. 23

LUOVAN TYÖN TASO

Jäsenet työskentelevät yksin, tai pareissa ja tapaavat ryhmänä. Usein klubeille ja kuppiloissa, julkiset kohtaupaikat ovat tärkeitä ”kolmansia paikkoja” työstä ja yksityiselämästä erillään. 24

Kun ryhmä päättää toteuttaa yhdessä laajan projektin. Lehden, antologian ym. Syntyy uusia rooleja työnjaon yhteydessä. Jokin jäsen saattaa tehdä erittäin paljon organisoiden, neuvotellen ym. kun taas toiset tekevät vähemmän 24 Konflikteja esiintyy, rauhantekijälle on roolinsa. Jossa väärinkäsityksiä ja muuta selvitetään.

3 Ääniä ryhmässä: Fugitive –ryhmän synty, kapina ja kysymysvaihe

Ryhmän dynamiikalla oli merkittävä vaikutus jäsentensä kehittymiseen kirjallijoina. Moni ei olisi saanut taitoja tai psykologisia resursseja luovaan työhön, joiden myötä kustakin ryhmän jäsenestä tuli merkittäviä amerikkalaisen uskriteikin piirissä. 68

Fugitive –ryhmän kehityksen ääri viivoja

Ryhmä syntyi ja kehittyi spontaanisti, ilman suurempia päätöksiä ja pyrkimystä muodostaa ryhmä. Kun ryhmä kokoontui ensi kertoja Sidney Hirschin luona keväällä 1914 he olivat vain joukko opiskelijoita. 69

Alkuvaiheessa he vakuutuivat toisensa, että pystyvät kirjoittamaan yhtä hyvin, kuin monet jo julkaisseet. He alkoivat tuomaan runojaan ryhmään. Vähitellen ukemisesta tuli ryhmärituaali ; jokaisen jäsenen odotettiin tuovan joka toisena lauantai-iltatapaamiseen nipun kopioita uusista runoista jaettavaksi muulle ryhmälle.

Heidän dialogistaan syntyi runouden kirjoittamisen ja uskriteikin näkemys. Vaikka tuo näkemys muuttui ja vaihteli.

Kollektiivisen toiminnan tasolla korostui esteettiset arvostelmat runoudesta. Keväällä 1922 Hirsch katsoi, että ryhmällä alkoi olla tarpeeksi hyvää runoutta, niin että kirjallinen aikakauslehti ”Fugitive” perustettiin.

Toetuttaessaan tätä yhteistyön projektia, he tulivat samalla vaativammaksi toisiaan kohtaan. He vaativat runoilta tasoa, ja samalla osallistumista kommentointiin, editointiin ja toimitustyöhön. Vuoden 1925 jälkeen kunkin oma ura vei heidät eri suuntiin. 70

Tämänkin jälkeen he pysyivät Fugitiveina, sekä kommentoivat ja vaihtoivat tekstejään. 71

Ryhmän kehityksen rakenteellisista ja kulttuurisista ehdoista

Tavallisesti jäsenet kasvavat erilleen, kun he alkavat kehittää tarkempia ja erillisempiä tavoitteitaan, omaa tyyliään, ja luoda pitempiaikaisia sitoumuksia työhön ja perheeseen. 71

Sosiaaliseen ympäristöön liittyvät tekijät 1) magneettinen paikka joka vetää yhteen kunnianhimoisia ihmisiä, joilla on samansuuntaisia pyrkimyksiä. 2) kulttuurisen rappion kokemus 3) mentoreiden rajoittuneisuus 4) marginalisoitumisen tunne.

VETOVOIMAINEN PAIKKA,

Valikoituu ihmisten verkostosta, tulokkaat valikoituvat tästä verkostosta.

Impressionisteille 1800-luvun lopulla paikka oli Pariisin taidemaailma, Fugitiveille se oli yliopisto.

72

INTELLEKTUAALISET KONFLIKTIT, lienevät eräs syy mikä tekee laajemmasta verkostosta sopivan taustan ryhmä synnylle. 72

MENTOREIDEN RAJOITTUNEISUUS

Kuten Vandelbiltin yliopisto Fugitiveilla, se ei voinut tarjota kehittävästä systeemiä, ja opiskelijoidensa lahjoja vastaavaa tukea.

.. yliopistossa ei ollut tarpeeksi metodeita vastaamaan opiskelijoiden tarpeisiin. 73

Kuten Robert Penn Warren näki: ”Pienessä provinssiyliopistossa, jokainen jolla oli lahjoja kimalsi joukossa kuin timantti... 73 ja se saa ryhmäläiset kääntymään toistensa puoleen.

KULTTUURINEN JA RAKENTEELLINEN MARGINALISOITUMINEN

Uudet kirjalliset tyyliä syntyvät pikemminkin marginaaleissa kuin keskuksissa. 74

JÄSENTEN SAMANKATAINEN TAUSTA, ELÄMÄNTILANNE, ARVOT, VUOROVAIKUTUKSEN TAPA75

RYHMIEN JA JÄSENTEN VARHAINEN KEHITYS 77

Fugitive -ryhmän dynamiikan prosessija yksityisiin hahmoin siinä - Donald Davidson esimerkkinä.

Fugitive –ryhmän syntyvaiheet

Esim. oma perhe piti Sydneytä nerona, juutalaisperheen oppineena, hän itse kaipasi yleisöä. Hänen oli ilmaista neroutensa jokaisen kohtaamansa vieraan suhteen, Hän oli eräänlainen Nashvillen Sokrates, kysymyksineen. Hän kehitti oman intellektuaalisen tyylinsä ja leikkisyytensä, 78

Fugitiivien initiaatio-rituaalita ja miesryhmän kokoontumisten sävy

Fugitiivit tapasivat joka toinen lauantai klo 20 – 22.30, tuolit oli olohuoneessa järjestetty kehään, sen jälkeen talon naiset avasivat ovet ruokasaliin ja kutsuivat tekemään voileipiä ym.

Allen Tate muistelee: ”Muistan keskustelun sävyn: se ei ollut erityisen kirjallinen vaan filosofinen ja jopa filologinen... ja pian aloin ihmetellä miksi minut oli kutsuttu. Meillä oli kaksi vierasta ... eräs ruusuristolainen mystikko, Siihen aikaan en ollut tietoisesti runoilija, Opiskelin kreikkaa ja sanskriittia...79

Vaikka Fugitiveista Davidson, Johnsson, Tate ovat initioituneet eri tavoin ryhmään, heillä on sama mielikuva siitä millaista oli tulla ryhmään: sokraattinen dialogi, villit ideat, mesmeeriset esitykset, ja aina lupaus jonkin uuden oppimisesta.

Kun kokoontumiset jatkuivat, kirjoittamisen vaatimukset ja arvottaminen kasvoivat, Ransomista tuli johtaja. Ja myöhemmin kun Fugitive –lehden kollektiivinen toiminta korostui, johdossa oli Davidson. .. mutta Sidneyyn roolina oli yhä tulokkaiden initiaatio.

Yhteinen tausta yhdistää jäseniä. Esimerkiksi vuorovaikutuksen säännöt ovat samanlaisia, Nämä rituaalit riippuvat kulttuurista ryhmässä, Sidneyn initoijana antoi tulokkaille selvät säännöt. Päästäksesi ryhmään sinun on oltava älyllisesti varpaillasi, sinun on tunnettava klassikot, olla valmis leikkimään sanoilla ja ideoilla, pystyä pitämään puolesi argumenttien yhteenotossa, 81

Kuten Impressionisteilla Manen ja Degas’ n keskustelut 1800-luvun lopulla, älyllinen kilpailu oli karkeaa, leikkisää, kiusoittavaa ja kitkerääkin - mutta kokonaisuudessaan ravitsevaa ja kannustavaa. Sekä Impressionistien että Fugitiivien tapaamiset eivät olleet henkilökohtaisten huolten purkamiseen soveliaita tilaisuuksia, ... ja kuten monilla miesryhmillä, taustalla oli kilpailunhalu. Mutta tärkeää oli että kohtaamiset perustuivat sarkastiseen huumoriin, älyllisiin yhteenottoihin, eikä yhteenottoihin eikä hyökkäyksiin henkilöitä vastaan. 82
Mutta status –keskeinen ja hierarkkinen rakenne ei kuulu kollaboratiivisiin ryhmiin. 82

Sekä Impressionistit, että Fugitiivit kertoivat myöhemmin että vuorovaikutus on terävöittänyt heidän nokkeluuttaan, ja se auttoi kehittämään sekä emotionaalilla että intellektuaalisella tasolla.

Toisin sanoen, he haastoivat toinen toisensa ”kongnitiiviset todellisuuskartat”, ja henkilöt jotka olivat kongnitiivisesti kehittyneempiä, vetivät toisia mukanaan. Keskusteluissa he oppivat, mitkä heidän käsityksistään olivat pitäviä ja mitkä eivät. He oppivat kuinka ajatella sekä loogisesti että luovasti. 83

EPÄVIRALLISET ROOLIT

Vaikka ryhmä on kollogoratiivinen, se ei muodostu ilman tiettyjä epävirallisia johtajarooleja. On huomattava, että nämä roolit vaihtuvat ajan myötä. 83 Impressionistien joukossa Pissarrolla oli marginaalinen rooli varhaisessa ryhmän vaiheessa, myöhemmin hän tuli keskeiseksi kollektiivisen toiminnan vaiheessa. Karismaattinen Manet puolestaan oli keskeinen hahmo kapinavaiheessa.

Ryhmäprosessien (empiiriset) tutkijat ovat luokitelleet tiettyjä roolien konstellatioita epämuodollisissa ryhmissä. Sen mukaan ryhmä ei voi kehittyä ilman konflikteja vaiheesta toiseen, ja konfliktit johtuvat nimenomaan näistä epävirallisista rooleista. Konfliktit roolien välillä paljastuvat kuin moraiinäytelässä, jossa eri vaihtoehdot yhteiseen dilemmaan työskennellään läpi. Kuinka dilemmat ratkaistaan, se vaikuttaa kuinka ryhmä pääsee seuraavaan vaiheeseen. Ryhmäläiset joko ratkaisevat ongelmat ja kehittyvät, tai juuttuvat tiettyihin asetelmiin, kuin unennäkiäjät joilla on sama painajainen ja kunnes pettyneinä ja lyötyinä jättävät ryhmän. 84

PORTINVARTIJA, KARISMAATTINEN JOHTAJA, TULOKKAAT

Portinvartija esittelee uudet henkilöt toisilleen, 84

Portinvartija kokoama ryhmä ei ole vain sattumanvarainen kokoelma ihmisiä, se on suodattunut ryhmä. Tietoisesti tai tiedostamattaan portinvartija, valitsee ystävät jotka jakavat saman maailmankuvan ym. Siksi ryhmässä on tiettyä koheesiota. .. He valitsevat ystävät, ei pakenemaan ja rentoutumaan työn haasteista, vaan syventämään ja kehittämään sitä aluetta. 85

Karismaattinen johtaja

Luonnehditaan suhteellisen narsistiseksi jäseneksi, jonka itsevarmuus luo varmuutta muuhunkin ryhmään, jonka charmi auttaa uskomaan tavoitteisiin 85

Tulokas

Jokaisella uudella jäsenellä on ensin noviisin rooli, ryhmän alussa usein kuka tahansa portinvartijan hyväksymä on tervetullut, myöhemmin noviiseihin kohdistuu odotuksia 86

Fugitiivien kapinavaihe

Kapinavaihe alkaa kun sitoutumien ja luottamus jäsenten kesken alkaa olla tarpeeksi pitkällä. 86 Fugitiveilla itse kirjoittaminen koettiin kapinaksi, mullistavasti erilaiseksi, samoin impressionisteilla. 87

C.S. Lewis kertoi, että Inkingis –ryhmän tuen myötä hän saattoi ottaa enemmän riskejä ja saattoi jopa ilmaista kiellettyjä ajatuksiaan, Ransom puolestaan sanoi, että ryhmä tuki häntä kun hän ahdistui kapinoidessaan yleisiä arvoja vastaan 88

Epämuodolliset roolit kapinavaiheessa

Kapinavaiheessa on hahmotettavissa neljä roolia 1) tyranni 2) syntipukki 3) räjähdysaltis tyyppi ja 4) rauhantekijä. Tyrannit ovat autoritaarisia hahmoja jotka edustavat konventionaalaisia arvoja ja jotka ryhmä kieltää. Ryhmän rituaaleihin kuuluu tarinat ja kaskut tyranneista ja heidän edesottamuksistaan.

SYNTIPUKKI kapinavaiheessa olevat jäsenet luottavat jo toisiinsa niin, että paljastavat pettymyksensä konventoihin., mutta he eivät ole vielä luoneet mitään omaa. Eräs suurin pelko on teeskentelyn pelko silloin tarvitaan syntipukki. 89 Mutta ryhmän rajat ovat niin väljät tässä vaiheessa, että syntipukin kieltäminen ja hyökkäykset ovat sattumanvaraisia.

RÄJÄHDYSALTIS TYYPPI hahmo, joka aistii negatiiviset tunnelmat ja reagoi niihin. hänellä on rohkeutta tuoda ne ilmi, kun toiset jäsenet saattavat torjua vihansa. 90

Joskus hän voi vaikuttaa pirulaiselta, ja käyttää ryhmää kritisovien argumentteja, ulkopuolisten antamat negatiiviset arviot välittyvät hänen kauttaan. 91

RAUHANTEKIJÄ

Kun ryhmäläiset rakentavat konsensusta omista arvoistaan, arvioidakseen omia ja toisten töitä, konfliktit tulevat voimakkaammiksi. Tässävaiheessa rauhantekijällä on suuri merkitys. Sensitiivisenä vihan tasoille ja loukkauksille rauhantekijä pyrkii sovittamaan konfliktit. 92

PERSOONA ESIMERKKINÄ DONALD DAVIDSON

On ehkä virhe hakea ryhmää ja sen merkitystä yhteisistä tavoitteista ja ohjelmasta; Fugitivitkään eivät saaneet aikaan yhteistä ohjelmaa siitä mikä runous olisi parasta. Kunkin kirjoittajan oma työ on kuitenkin sisäisesti ristiriitaista. Davidson oli alussa portinvartija, Ransom luotti häneen ja he tekivät yhdessä joitain kokeiluja, mutta Davidson ei itse kirjoittanut runoutta ennen kuin oli etäällä ryhmästä, armeijassa Euroopassa ja tutki Ransomien työtä. Hänellä ei ollut runoilijan identiteettiä... mutta ryhmäprosessista kertoo Davidsonin kehittyi 101

Taten ja Ransomien vastakkain asettuminen

Davidsonin kehityksen kannalta tärkeä oli Taten, ukkosenjohtamisen osuus, tämä ilmaisi negatiivisia tuntemuksia ja kritisoi Ransomia. Toisaalta Davidsonin suhteessa on transferenssia ja Ransomilla oli terapeutin merkitys hänelle.

Ransomien älykkyys ja eräänlainen isähahmoksi otettu Tate. Se oli puolestaan Tatelle liika kova haaste, koska hänen oma isänsä oli emotionaalisesti jättänyt perheen, koska Ransom herätti hänessä muiston isästä, Tate reagoi niin vaikealla tavalla Ransomiin, vastusti ja provosoi tätä. Siksi Ransomien merkitys Tatelle oli samalla terapeuttilinen ja isäsuhteen työstämistä. Vaikka Taten rooli ryhmässä radikaali rajojen rikkoja, kokeilija, silti hän asettui Ransomien tueksi ja kiinnostui modernin lyriikan piirteistä Eliotista. Tämä vähensi ryhmän riippuvuutta Ransomista. Näin TS Eliotista tuli kiista ja välirikko Taten ja Ransomien välillä, Taten mukaan Ransomien kritiikki Eliotia kohtaan johtui nimenomaan siitä että hän ihaili Eliotia. 103 Tämä jälkeen kiistassa ”Fugitive” lehden vetäjästä, Tate vastusti avoimesti Ransomia. Sanotaan että tukeutuessaan Eliotiin, Tate tunsu itsensä tarpeeksi vahvaksi että voisi vastustaa Ransomia.

Mutta Taten oma analyysi suhteesta Ransomiin osoittaa että Ransom oli hänen ihanteensa, mutta hänen konfliktimainen tyyliensä isäsuhteissa ajautui siihen että hän ei voinut pitää Ransomia mentorinaan ... hän ei pitänyt tästä, pelkäsi tätä, ja piti Ransomia kylmänä, laskelmoivana, ja hän itse asettui tämän kilpailijaksi koska ei ollut kylmä ihminen. 104

Tatelle T.S Eliot oli se kuvitteellinen mestari Englannista, mutta Ransom oli hänen opettajansa ja ryhmän johtaja. Ja eräässä kirjeestä Davidsonille hän paljastaa että pitää Eliotia ja Ransomia hyvin samankaltaisina ”he ovat minusta enemmän samankaltaisia kuin kukkaan” 105

Davidson Tate kollaboratiivinen pari

1922 Tate lähti Nashvillistä, tuberkuloosin vuoksi ja kirjeenvaihto Davidsonin kanssa merkitsi kollaboratiivista työskentelyä. Davidsonista tuli modernismin puolustaja Taten jälkeen Fugitive ryhmässä.

Sitten D teki ehdotuksen joka muutti molempien elämän. ”Minulla on kaksi tai kolme muodostumisen asteella olevaa runoa, jotka lähetän sinulle ja laadin ne sitten vasta valmiiksi, jos ollenkaan. Ehdottaisin sinulle että tästedes vaihtaisimme runoja jatkuvasti... Tate vastasi lähettämällä neljä runoa. 106 ”... en pysty ilmaisemaan kuinka iloinen olen uudesta saavutuksestasi”

Runoja vaihtaessaan he kaksi ottivat vähitellen suurempia ja suurempia riskejä – kommentoivat entistä rehellisemmin, yksityiskohtaisemmin toistensa runoja. Samalla erityisesti Davidsonin myötä alkoivat myös fugitive –ryhmän periaatteet hahmottua entistä selvemmin. 107

Freud ja Fleiss – kollaboratiivinen pari

Yhdeistyöparit ikään kuin kytkeytyvät yhteen ja vaihtavat kognitiivista dataa kuten tietokoneet. Käsite , jolla Farrell kuvaa tätä on hyvä ”instrumentaalinen intiimiyys” . Kirjoittajat ”lainaavat avoimesti toistensa ideoita, tukea antaen kritisoivat toistensa keskeneräisiä töitä, ja luovat vuorovaikutteisia kognitiivisia prosesseja. Yhdessä työskennellessään toinen toimii toisen yleisönä. 160

Työparit kehittyvät tapaamisten myötä, tai vuorovaikutuksen myötä.

Esimerkiksi Freud/Fleiss ystävytydessä kirjeenvaihto - tuo etäisyyteen perustuva viestintä - oli keskeistä (Freud asui Wienissä ja Fleiss Berliinissä.) ja kirjeenvaihto vv. 1887 –1904 välillä. Freudille, joka oli marginaalissa Vienissä, kirjeenvaihto oli itellektuaalisen ja emotionaalisen elämän kiinnekohta. 161

Kyseyssä on ystävyys, jonka myötä Freud kehitti psykoanalyttisen teorian. Ystävytydestä Freud sai tukea kapinoidessaan traditionaalista tiedettä vastaan, se rohkaisi häntä omaan ajatteluun. (Tämä on tärkeä. Ystävän kanssa toteuttamattomat suunnitelmat, usein kuvittelun tasolle jäävät mielteet tulevat askelta todemmiksi)

Itse-analyysissaan Freud kertoi. ”Minun emotionaaliseen elämälleni on aina ollut välttämätöntä toisaalta läheinen ystävä ja toisaalta paha vihollinen” Löytöjensä myötä Freud teki Fleissista ensin ihannoidun ystävän ja sitten tunne kääntyi inhoksi.

Ryhmän toimiiin kuuluu usein sosiaalista ja tason mukaista rankkausta, jotkut ovat jämähtäneitä toiset taas menevät liiankin pitkälle. Freud –tutkimuksessa usein näitä on pidetty juoruina, ja epäadekvaatteina. Ja siksi sen dokumentointi mitä Freud ja F konferensseissaan keskustelivat on jäänyt vain osin huomioiduksi.

162

Freud tapasi Fleissin Breuerin välityksellä keväällä 1887, Breuer oli portinvartijana, joka ehkä aavisti että miehillä olisi jotain yhteistä. Kun Fleiss liittyi ryhmään, Freudista tuli keskeinen mutta ei autoritatiivinen johtaja. Kun Freudin ja F ystävyys kehittyi ja kävi intensiiviseksi älylliseksi vuorovaikutukseksi, Breuerin rooli oli jäädä sivummalle ja joutua konservatiivisen syntipukin rooliin. 163

Freudin piirin rakenteelliset ehdot ja piirin synty. 164

Ystävyyden synty

Fleiss Freud 1887 keskustelivat hysteriaasta. Fleiss kävi kuuntelemaan Freudin luentoa aivojen anatomiasta ja keskusteli luennosta tämän jälkeen.

Aikalaiset kuvasivat Fleissia puoleensavetäväksi, voimakkaaksi, älykkääksi ja intohimoiseksi keskustelijaksi – kuinka ilmaista suomeksi ”he was an conversationalist” toiset pitivät häntä arrogantina ja dogmatistina. 169

Pian luennon jälkeen Freud kirjoitti Fleissille KIRJEEN

Hän keskusteli potilasasioista, mutta kertoi myös tyttärensä synnystä eli teki myös henkilökohtaiseen suuntaan menevä avauksen. Samalla Freud toivoi enemmän ystävyydeltä. 171

Freud kirjoitti kirjeen jossa siis ehdotti ystävyyttä, ja Fleiss vastasi sekä lähetti lahjan. 172

Vuorovaikutuksen laajeneminen: emotionaalinen tuki ja älyllisiä lahjoja

Potilaista puhuminen jatkui toisessa KIRJEESSÄ ja Freud laajensi tunnealueelle kysymällä onko Fleiss työskennellyt liikaa eikä evännyt tarpeeksi. 1800 luvun lopun miehille se ei ollut tavallista.. 172

Freud kirjoitti kirjeessään: ”Olen ollut pitkään hiljaa... mutta sinun oma kirjeesi sisälsi paljon sellaista, mikä stimuloi ajatuksiani pitkän aikaa ja joista keskustelin kanssasi... 173

He vaihtoivat lahjoja, kohteliaisuuksia, jakoivat huolia, mutta alussa Freud ei esitellyt keskeneräisiä ajatuksiaan Fleissille, se tapahtui vähitellen.

Ensimmäiset viisi kirjettä synergeettistä dynamiikkaa .. 1) vuorovaikutus on monitasoista 2) kun toinen vedetään uudelle alueelle, hän kokee joutuvansa velkaan 3) toinen hyvittää velan ja pyrkii lisäämään jotain vielä lisää. Tämä lisä on intiimi työn alla olevien asioiden vaihto. 174

Peilaaminen, yhtenäisen minän sekoittuminen ja vaaliminen. 175

7kirjeessään Freud kirjoitti ”Tunnen itseni eristyneeksi, tieteellisesti jumissa olevaksi ja taantuneeksi. Mutta kun keskustelen kanssasi, huomaan että opetat jotain minulle, kuva jatkuvasta energiasta jonka tarjoat ei jää vaille vaikutusta. Tämän perusteella Farrell sanoo että Fleiss on peili Freudille. .. Fleiss on yleisön asemassa Freudille, ja Fleissin huomio johti Freudin ottamaan omat ajatuksensa vakavammin sekä satsaamaan enemmän sisäiseen maailmaansa. Lisäksi Freud ihanoi Fleissia. Aivan kuin hän näkisi Fleississa sen enegrisyyden, ia varmuuden ja loistavuuden jota kaipasi. Nähdessään itsensä ja Fleissin parina jolla on yhteinen tavoite, missio, hän tunsi itsensä vahvemmaksi. 175

Yksityiset ”kongressit” ja sen ritualisoituminen

Keväällä 1880 he joutuivat useaan otteeseen perumaan tapaamisia, Berliinissä tai Vienissä, Kunnes Fleiss ehdotti kehdenkeskistä kongressia Salzburgissa, jossa he voisivat vaellella metsissä kaksi kolme päivää.

Tämä tapaaminen aloitti aivan uuden vaiheen ystävyydessä. He jättivät kaiken keskinäisen kilpailun sivuun, ja päättivät että kongressit eivät tapahdu kummankaan kotikaupungissa. Vaan he pitävät kogressejaan paikoissa missä on hyvä kuljeskella ja keskustella, kertoilla omista keskeneräisistä projekteistaan. 176

Tapaamisrituaalit... Ja heidän keskinäinen luottamus syveni, eli vaiheena oli ”instrumental intimacy”

Rituaaleilla, kongresseilla oli Freudiin energisoiva vaikutus, ja hän kertoi yhä uudestaan että hänen kykynsä kirjoittaa oli riippuvainen Feissista. Usein Freud palasi lähes maanisiin muistoihin tapaamisista ... esimerkiksi kun hän kirjoitti ”Unien tulkintaa” hän kirjeessä kertoi Fleissille: ” Minun reipas työskentelyni saattaa johtua konnesseistamme” 177

Epäilyvaihe: neuvottelua keskinäisestä visiosta

Visio on yhteinen malli, paradigma, teoria joka johtaa työskentelyä, se koostuu teoreetikoilla joistain perusasioista, jotka kuuluvat työhön. Kuten Kuhnin teoriassa paradigmoista esitetään.

Ryhmässä Freud-Bauer-Fleiss he jakoivat oletuksen että fyysiset oireet voivat johtua hermosysteemistä. Erityisesti seksuaaliset kokemukset vaikuttavat... 178

1895 myös Brauer oli tutkimuksissaan tullut lähelle Freudin ja Fleissin käsityksiä ja tuki niitä. Freud kirjoitti ”Brauer on kuin uusi mies, mikään ei estä liittämästä häntä ryhmäämme” Tämä kolmen ryhmä työskenteli yhteisen näkemyksen saavuttamiseksi. 179

Breuerin rooli rajan merkitsijänä ja syntipukkina

Kun Freudin ja Fleissin ystävyys syveni, Breuerin rooli oli jäädä sivuun. Ja tämä on erittäin tärkeä ystävyysdynamiikan kannalta. Freud valitti useaan otteeseen tyytymättömyyttään Breueriin 1894, he olivat eri mieltä hysterian etiologiasta, Freud valitti Breuerista jatkuvasti Fleissille.

Näin moittimalla Breueria, ystävykset lujittivat omaa sidettään. B sai roolin, ja hänelle sysättiin kaikkia huonoja piirteitä, sellaisia josta ystävykset halusivat pysytellä kaukana. 180

He pitivät Beueria liian perinteisenä tutkijana, ja huonona esimerkkinä, huonona ystävänä. Ja useissa yhteyksissä Freud piti Fleissia ihanteena ja Breueria vastakohtana. 181

Luovan työn vaihe Freud-Fleiss kollaboraatiossa

Kun heillä oli yhteinen tavoite, he olivat luovassa kehityksen vaiheessa. Fleissin projekti oli biseksuaalisuuden teorian alueella. Työskentely oli paljon yksin tekemistä, keskeneräisten töiden näyttämistä toisille, palautteen saaminen kirjeillä, yksinäisen työvaiheen aikana Freud usein valitti kyvyttömyyttään. 182

Se kuinka tapaamiset olivat tueksi luovan työn ylä- ja alamäissä, tulee hyvin esille eräässä kevään 1895 vaiheessa. Tässä vaiheessa ystävyys oli syvän luottamuksen ja avoimuuden vaiheessa. Tammikuussa 1895 Freud lähetti hänelle luonnoksen melankoliasta, muutamia viikkoja myöhemmin hän lähetti luonnoksen joka käsitteli paranoiaa 183

Yleensä aina kun heillä oli kongressi, Freud tuli täyteen energiaa ja uskoa omiin suunnitelmiinsa.

”Ainoa syy miksi kirjoitan sinulle niin harvoin on se että kirjoitan sinulle niin usein. Junassa aloin kirjoittaa pientä huomiota psykologiasta sinulle kritisoitavaksi... hyvin karkeaa tietysti, mutta sen verran hyvää että voit ”

Instrumentaalinen intiimiys ja luova työ

Parin työskentelyprosessin myötä, kun he työskentelivät yhdessä, tapahtui jotain, mikä ei olisi ollut mahdollista jos he olisivat työskennelleet yksin. Ei pelkästään se, että he antoivat sosiaalista tukea toinen toisilleen ”but because of the merger of their two minds and self-systems (184) Toisin sanoen kongresseissaan he menivät sosiaalisen tuen tason taakse ”and opened up access to one another’s mind in a way that facilitated creative work”

Ystävän tapaaminen, sosiaalinen tuki joka johtaa vahvistumiseen on yleistä, mutta harvoilla se johtaa sellaiseen luovaan läpimurtoon kuin Freudilla. Vaikka tuki ja keskeneräisten töiden kommentointi ja vaihtaminen on hyödyllistä luoville pareille, kahdelle erilliselle. Se ei Farrellin mukaan riitä. They ”networked their minds in ways that enabled them to borrow cognitive processes from one another.”

Unien tulkintaan liittyvien kirjeiden aikana Freud tuntuu heittäytyvän Fleiss-kirjeissään potilaaksi joka harrastaa vapaata assosiointia. Freud sanoi, että hänen käsitteensä ”subimaatiosta” ja ”latenttivaiheesta” muodostui ja kehittyi Fleissin kanssa vuorovaihtuksessa. 186

”Haluan lähettää sinulle toisen luvun unikirjastani ennen kuin lähdet Berliinistä... muutan mitä haluat ja hyväksyn kiitollisena ehdotuksesi. Olen niin suunnattoman iloinen että sinä annat minulle Toisen, kriitikon ja lukijan, lahjan.” Freud 18 May 1898, 187

Parin hajoaminen

Freud idealisoi Fleissin, ja aloittaessaan itseanalyysin, niin samalla hänen välinsä Fleissiin muuttuivat 188

Freud aavisti että romanssi oli tulossa prosessinsa päähän. 189

Freud saattoi huomata missä määrin oli kyse transferenssista, hänen tiivis suhteensa Fleissiin rinnastui hänen suhteisiinsa lapsuudenkumppaneihin. Hänen ”rikostoverinsa” oli hänen velipuolensa poika, joka oli vuoden vanhempi. Unien tulkinnassa Freud kirjoitti; emotionaalinen elämäni on aina väittänyt että minulla täytyy olla sekä läheinen ystävä että paha vihollinen. Ja olen aina pystynyt muodostamaan molemmat. (Freud 485)

Samalla kun välit Fleissiin heikkenivät, niin Freudin suhde Breueriin muuttui positiivisemmaksi. Tämä ilmaisee sen että Freud tuli tietoisemmaksi 196

JOHTOPÄÄTÖKSET

”Instrumental intimacy” siihen kulminoituu vuorovaikutusprosessi. Se alkaa resurssien, kokemuksen, aineiston vuorottaisesta vaihdosta. He vaihtavat tietoa ja antavat emotionaalista tukea. Symbolisen lahjojen vaihdon kehittyessä normiksi tulee entistä merkityksellisempien lahjojen antaminen toiselle. Ja samalla kun syntyy myös ”käsillä olevan työn” vaihtamisen normit, ja keskeneräisen työn antaminenkin tulee mahdolliseksi.

Kun työpari saavuttaa kaikkein intiimeimpien ajatusten vaihdon tason, se eivät vain vaihda pelkästään ideoita Instrumentaalisen intiimiyden vaiheessa, he vaihtavat ideoita ja jakavat ajatusprosesseja ja uudet ajatukset tuntuvat syntyvän helposti.200

Peili ja idealisoitu minä-objekti

Emotionaalinen dynamiikka ruokki Freudin työskentelyä, ja liittyi siis ennen kaikkea vain häneen, Fleissille yhteistyö saattoi olla aivan eri asia. Tähän sopii Kohoutin ("The Restoration of the Self, 1977) minä –teoria, jonka mukaan luovuus ja aikuisten transformaatiot ovat todennäköisiä sellaisilla kollaboratiivisilla pareilla joissa toinen toimii peilinä ja itse-objektina.

Kohout sanoo, että kun luottamus, kuunteleminen, ymmärtäminen ovat tarpeeksi hyviä, suhteeseen tuleekin transferenssin dynamiikkaa niin että peilistä tuleekin "surrogate mother" joka vastaa luovan henkilön kokeileviin askeliin ja "healthy exhibitionism" terveeseen ekshibitionismiin. Tämä ravitseva suhde, jossa henkilö ei vain ratko nykyisiä ongelmia vaan kokee uudestaan tunteita jotka liittyvät aikaisempiin vaiheisiin. Epävarman ja itseään epälevän tilalle tulee varmuutta. Uusi struktuuri tulee egoon ja siinä itsevarmuutta. 201

Two Sticks of a Drum: Elisabeth Cady Stanton, Susan B Anthony and the circle of Ultras

Amerikkalaisen naisasialiikkeen aktivistit Ultras 1860 –luvun Amerikassa 205

Towards a Theory of Collaborative Circles

Kollaboratiivinen ryhmä on joukko ystäviä jolla on sama kiinnostus (discipline) jotka jakavat keskenään tukea, ideoita ja kritiikkiä ja joka kehittyy keskinäiseksi riippuvuudeksi. Eri vaiheissaan se muuntuu kuten ystävyys tai avioliitto. Vie aikansa ennen kuin luottamus ja sitoutuminen ja instrumentaalinen intiimiys kehittyy. On tärkeä että ryhmässä jollakin on johtajan taitoja ?

Ryhmän muodostumisen strukturaalisista ehdoista

On mahdollista pitää jonkin erikoisalan (professio, discipline) jäseniä eräänlaisena verkostona jotka vaihtavat informaatiota, resursseja, palkintoja ja sanktioita. ... Jäsenet joilla on korkeampi status ja resurssit, 266
Verkossa on huippuja, jossa korkean statuksen jäsenet liittyvät yhteen, ja laaksoja jossa on alhaisen statuksen ihmisiä. Kysymys huipuista – kuten Pariisi 1862 oli taiteilijoiden verkoston keskus, jossa oli mestareina huippuja ja ... näiden huippujen takia Pariisista tuli magneettinen paikka taiteilijoille. Monet työskentelivät parhaiden mestareiden opissa, .. 267
toisaalta sanotaan että innovaatio tulevat useammin marginaalista kuin keskuksesta. .. kunnianhimo ja marginalisoitumine luovat kapinaa ja uudistushalua.

Ryhmän muodostumisen kulttuurisista ehdoista

Kollaboratiiviset ryhmät, jotka kehittävät innovatiivisia visioita kukoistavat turbulenteissa kulttuurisissa ympäristöissä ... vaihtoehtoisten visioiden törmäykset, kuten fugitiveilla modernismin ja traditionalismin välillä.

Ryhmät puskureina samankaltaisuuden painetta vastaan

Ryhmät luovat omaa subkulttuuriaan, ja sen ytimessä on yhteinen visio joka on kentän auktoriteettien kannalta epäilyksenalainen. 270

Kuten impressionisteilla salonkimestareiden paine, ja heidän uskalluksensa vastustaa ja suosia ulkoilmamaalausta. Ultra –ryhmällä naisten rohkeus vastustaa paitsi instituutiota myös isiä ja aviomiehiä.

-Ryhmädynamiikka antaa rokeutta, ei vain suojaa. Se rohkaisee kokeiluihin ja antaa itseluottamusta.

The Limitations of Delinquency Theory for Circle Dynamics

Kuten marginalisoidut työväenluokan edustajat huomaavat, että eivät menesty vallitsevien sääntöjen puitteissa, ja niin he kääntyvät ystävineen toiseen suuntaan kehittämään omaa subkulttuuriaan, jonka näkökulmasta vallitsevaa kritisoidaan. 271

Delinquency – mitä lienee, on kuin graffitin tekijä spreijaamassa monumentteja. Ryhmissä on kuitenkin eri logiikka, koska he pyrkivät hallitsemaan alueen saadakseen asemaa kentällä. 272

Kollaboratiivisten ryhmien muodostuminen

Ryhmät muodostuvat kun kunnianhimoiset ihmiset muodostavat verkoston, ja jakavat samat asenteet ja arvot, ja jotka puhuvat samaa kieltä. Kohdatessaan he huomaavat olevansa samaa mieltä monista asioista, ja he kehittävät toistensa asenteita 272

Keskustelut ryhmän jäsenten välillä ovat tärkeitä, koska siinä hiotaan yhteisiä arvoja, löytävät kestävämpiä seikkoja toistensa ajattelusta ym.

Kyselyvaiheessa ryhmäläiset etenevät pelkästä auktoriteettien kritiikistä yhteisen vision jakamisen tasolle. 273